

مقاله پژوهشی
اصلی
Original
Article

مقایسه کارایی و اثربخشی "رویارویی و بازداری از پاسخ" با "درمان از طریق کاهش فکر خطرناک" در اختلال وسواس شستشو

ژهرا اندوز^{*}, دکتر علی صاحبی^{**}, دکتر سید محمود طباطبائی^{***}

چکیده

مقدمه: در پژوهش حاضر کارایی و اثربخشی روش درمانی کاهش فکر خطرناک (DIRT) در اختلال وسواس شستشو با روش رویارویی و بازداری از پاسخ (ERP) مقایسه شده است.

مواد و روش کار: شش آزمودنی زن مبتلا به وسواس شستشو انتخاب شده، در یک طرح تجربی تکموردی از نوع خط پایه‌ی چندگانه در دو گروه جداگانه بررسی شدند. آزمودنی‌های هر گروه در مه مرحله‌ی خط پایه، جلسه‌ی چهارم و جلسه‌ی آخر، پرسشنامه‌ی مادزلی (MOCD) مقیاس بیل-پراون، مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس (DASS) و مقیاس میزان ناراحتی کلی (SUD) را تکمیل نمودند. داده‌ها به کمک رسم نمودار ارائه گردید.

یافته‌ها: این پژوهش نشان دهنده‌ی کارایی و اثربخشی هر دو روش درمانی DIRT و ERP (به بیزه DIRT در کاهش علایم وسواس شستشو) می‌باشد.

نتیجه‌گیری: روش DIRT در درمان وسواس شستشو کارآئر و اثربخش‌تر از روش ERP است.

کلیدواژه: اختلال وسواسی-اجباری، وسواس شستشو، کاهش فکر خطرناک، رویارویی و بازداری از پاسخ

مقدمه

اختلال وسواسی-اجباری^۱ (OCD) عبارت از وجود

وسواس‌ها یا اجبارهایی دانسته شده که وقت‌گیر باشند

و موجب رنج بسیار یا مختلف شدن چشم‌گیر

در چهارمین ویرایش راهنمای تشخیصی و آماری

اختلال‌های روانی^۱ (انجمن روانپزشکی آمریکا، ۱۹۹۴)

* کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه شهید بهشتی، پژوهشگاه خانواده، تهران، اوین، دانشگاه شهید بهشتی (نویسنده مسئول).

E-mail: andouz2005@yahoo.com

** دکترای تخصصی روانشناسی بالینی، دانشگاه سیدنی، استرالیا، سیدنی، بیمارستان وستمید، دپارتمان خانواده درمانی.

*** روانپزشک، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی مشهد، بلوار حرّ عاملی، بیمارستان ابن سينا، گروه روانپزشکی.

1- Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (4th ed.)
2- Obsessive Compulsive Disorder (OCD)

خودداری می‌کنند نیز به شمار آوریم، میزان موفقیت واقعی ERP ممکن است تا ۵۰٪ کاهش یابد (گرایسون^۷ و استکتی^۸، ۱۹۸۵). در مساله‌های اخیر بسیاری از درمانگران، اصول و روش‌های شناختی را با چارچوب رفتار درمانی همراه نموده‌اند و برای مشخص نمودن این روش عبارت "رفتار درمانی شناختی"^۹ را به کار می‌برند (ریگز و فوا، ۱۹۹۳). روش‌های شناختی در درمان اختلال وسوسی-اجباری در زمینه‌ی آماده نمودن یمار برای انجام اقدامات درمانی و کمک به پیش‌گیری از بازگشت وی به وضعیت گذشته، پس از پایان دوره‌ی درمان کاربرد دارد (فوا و کوزاک^{۱۰}، استکتی و مک‌کارتی^{۱۱}، ۱۹۹۲). امروزه درمان‌های شناختی (هاوتون، سالکورس کیس^{۱۲}، کری^{۱۳} و کلارک، ۱۳۷۶)، روش‌های درمانی نوینی را پیشنهاد می‌کنند که سوای رویارویی هستند. پژوهش‌های جونز و منزیس (۱۹۹۸، ۱۹۹۷) نشان دادند که از میان متغیرهای شناختی، "پیش‌بینی خطر" مهم‌ترین متغیر شناختی واسطه‌ای رفتار مرتبط با شستشو در اختلال وسوسی-اجباری می‌باشد. آنان با توجه به این یافته‌ها روش درمانی نوینی را طرح‌ریزی کردند. در این روش هدف اصلی درمانگر کاهش نگرش‌های مرتبط با خطر و پیامدهای ترس‌آور می‌باشد. این روش درمانی "درمان از طریق کاهش فکر خطرناک"^{۱۴} (DIRT) نام دارد.

1- Kaplan	2- Sadock
3- Desiliva	4- Rachman
5- washing	6- cleaning
7- checking	8- Jenicke
9- Bear	10- Minichiello
11- subtype	12- Riggs
13- Foa	
14- Exposure and Response Prevention	
15- Barlow	16- Hofman
17- Jones	18- Menzies
19- Krochmalik	20- Pigott
21- Saey	22- Whittal
23- McLean	24- relapse
25- Rasmussen	26- Eisen
27- Grayson	28- Steketee
29- cognitive behavior therapy	
30- Kozak	31- McCarthy
32- Salkovskis	33- Krik
34- Danger Ideation Reduction Therapy	

کارکردهای فرد گردند. میزان شیوع این اختلال در جمعیت عمومی ۰.۲٪ تا ۳٪ می‌باشد (کاپلان^۱ و سادوک^۲، ۱۹۹۸). اختلال وسوس شستشو شایع‌ترین تابلوی بالینی اختلال وسوسی-اجباری است (دی‌سیلیوا^۳ و راچمن^۴، ۱۹۹۹). وسوس فکری "آلودگی" با میزان ۵۰٪ شایع‌ترین وسوس فکری است و رفتار جبری شستشو^۵ و پاکیزه‌سازی^۶ با میزان ۵۰٪ پس از وارسی کردن^۷ (با میزان ۶۱٪) قرار دارد (جنیک^۸، بیر^۹ و مینی چبلو^{۱۰}، ۱۹۹۸). گفتنی است که در کشور ما با توجه به بافت مذهبی آن زیرگونه‌ای^{۱۱} از وسوس شستشو به نام "تجاست" نیز وجود دارد. این زیرگونه وسوس شستشو در کشور ما با آن که میزان شیوع بالایی دارد به طور جدی مورد بررسی قرار نگرفته است.

اختلال وسوسی-اجباری طی چندین دهه، یکی از مقاوم‌ترین بیماری‌های روانی نسبت به درمان به شمار می‌رفت (ریگز^{۱۲} و فوا^{۱۳}، ۱۹۹۳). پیشرفت‌های به دست آمده در درمان رفتاری و دارویی در سه دهه‌ی اخیر درمان این بیماران را بهبود بخشیده است. در سال ۱۹۹۵ انجمن روانشناسی آمریکا نشان داد که شیوه‌ی استاندارد درمان رفتاری "رویارویی و بازداری از پاسخ"^{۱۴} (ERP) از درمان‌های ثبت شده برای اختلال وسوسی-اجباری به شمار می‌رود (بارلو^{۱۵} و هافمن^{۱۶}، ۱۹۹۷). در حال حاضر درمان‌های انتخابی این اختلال ERP و استفاده از داروهای بازدارنده‌ی بازجذب مروتونین می‌باشد. مؤسسه‌های هر دو شیوه‌ی درمانی پادشاهی دارای نارسانی‌ها و کمبودهای جدی هستند (جونز^{۱۷}، منزیس^{۱۸} و کروکمالیک^{۱۹}، ۲۰۰۱). پیگوت^{۲۰} و سانی^{۲۱} (به نقل از ویتال^{۲۲}، راچمن و مکلین^{۲۳}، ۲۰۰۲) گزارش کرده‌اند که در درمان‌های دارویی OCD، عود^{۲۴} زیاد است. افزون بر آن ۱۰٪ تا ۲۰٪ بیماران از دارو درمانی خودداری و یا مصرف دارو را به دلیل عوارض جانبی آن قطع می‌کنند (راسموسن^{۲۵} و آیزن^{۲۶}، ۱۹۹۷). از سوی دیگر نشان داده شده اگر مراجعتی را که از شروع یا ادامه‌ی درمان رفتاری

تردید و نشخوار فکری) و ابزار خوبی برای بررسی سبب‌شناسی، سیر و پیش‌آگهی انسواع شکایت‌های وسوسی می‌باشد. برای این پرسشنامه ضریب پایایی محاسبه شده به روش بازآزمایی 0.89 بوده است (به نقل از ترنر^۱ و بیدل^۲، ۱۹۸۸).

مقیاس وسوسی-اجباری بیل-براؤن^۳
 این مقیاس یک ابزار اندازه‌گیری شدت اختلال وسوسی-اجباری بدون توجه به نوع وسوسات یا اجبار می‌باشد. پایایی بین نمره‌گذاران^۱ میان شش متخصص بالینی 0.70 به دست آمده است. یک بررسی مقدماتی از اعتبار همگرا^۱ با 26 بیمار، همبستگی 0.72 بین نمرات مقیاس‌های بیل-براؤن و مادزلی گزارش کرده است (به نقل از هالندر^۱، زهر^۴ و مازاچی^۵، ۱۹۹۴).

مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس^۶ (DASS)

این مقیاس توسط لوویاند^۷ و لوویاند (۱۹۹۵) تهیه شده است. ارزش آلفا برای این مقیاس در یک نمونه‌ی هنجاری 0.77 نفری به این شرح بدست آمد: افسردگی 0.81 ، اضطراب 0.73 و استرس 0.81 (لوویاند و لوویاند، ۱۹۹۵) ارزش آلفا برای این مقیاس در یک نمونه 400 نفری از جمعیت عمومی شهر مشهد برای افسردگی 0.70 ، اضطراب 0.66 و استرس 0.76 گزارش شده است (صاحبی، میرعبدالله و سالاری، ۱۳۸۰). هم‌چنین ضریب همبستگی پرسشنامه‌ی افسردگی یک، مقیاس استرس ادراک شده و مقیاس اضطراب زونک با خود مقیاس‌های این آزمون به ترتیب برای افسردگی 0.66 ، استرس 0.49 و اضطراب 0.67 به دست آمده است (همان‌جا). در پژوهش حاضر فرم 21 سؤالی این مقیاس به کار برده شده است.

هدف این پژوهش بررسی کارایی^۱ و اثربخشی^۲ این روش درمان (DIRT) و مقایسه‌ی آن با روش استاندارد و رایج درمان رفتاری بوده است. جونز و منزیس (همان‌جا) و جونز و همکاران (۲۰۱۱) دستاوردهای درمانی DIRT را مؤثرتر و کارتر از دستاوردهای درمانی روش ERP گزارش نمودند. فرضیه‌ی پژوهش حاضر آن است که روش درمانی کاهش فکر خطرناک در کاهش علایم اختلال وسوسات شستشو دارای کارایی و اثربخشی می‌باشد و پرسشنامه‌ی پژوهش عبارت است از "کدام یک از روش‌های درمانی کاهش فکر خطرناک (DIRT) و رویارویی و بازداری از پاسخ (ERP) در کاهش علایم اختلال وسوسات شستشو اثربخش‌تر می‌باشد؟"

مواد و روش کار

در این پژوهش، طرح آزمایشی تک موردی^۳ نوع خط پایه‌ی چندگانه^۴ به کار برده شد. جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر را مراجعه‌کنندگان بسی درمانگاه روانشناصی بالینی دانشگاه فردوسی مشهد تشکیل دادند. از میان بیماران مبتلا به اختلال وسوسات شستشوی مراجعه‌کننده به درمانگاه یادشده به کمک روش نمونه‌گیری در دسترس و انجام مصاحبه‌ی غریال اولیه، شش نفر انتخاب شده و به تصادف در دو گروه جای داده شدند. مراجعان گروه اول به طور انفرادی روش استاندارد درمان رفتاری، رویارویی و بازداری از پاسخ (ERP) را دریافت کردند و مراجعان گروه دوم شیوه درمان به روش کاهش فکر خطرناک (DIRT) را دریافت نمودند.

گردآوری داده‌های پژوهش به کمک پرسشنامه‌های زیر انجام شد:

پرسشنامه‌ی وسوسی-اجباری مادزلی^۵ (MOCI)

این پرسشنامه در سال ۱۹۷۷ توسط هاگسون و راچمن برای بررسی ابعاد نشانه‌های وسوسات تهیه شده است. MOCI افزون بر نمره‌ی کلی وسوسات، پنج مقیاس فرعی نیز دارد (وارسی، شستشو، کندی، شک و

1- efficacy	2- effectiveness
3- single-case	4- multiple baseline
5- Maudsley Obsessional-Compulsive Inventory	
6- Turner	7- Beidel
8- Yale-Brown	9- interrater reliability
10- convergent validity	11- Hollender
12- Zohar	13- Marazziti
14- Depression, Anxiety, Stress Scale	
15- Lovibond	

مقیاس واحد ناراحتی ذهنی^۱ (SUD)

در درمان‌های شناختی - رفتاری برای عملیاتی کردن مازه‌ها و مفاهیم، مقیاس‌های درجه‌بندی به کار برده می‌شود. یکی از این مقیاس‌ها، مقیاس واحد ناراحتی ذهنی (SUD) می‌باشد که از صفر تا ۱۰ درجه‌بندی شده و گونه‌ای مقیاس دیداری است که مراجع می‌تواند میزان شدت ناراحتی خود را بر روی آن رتبه‌بندی کند (ولپه، ۱۹۹۰؛ فری، ۱۹۹۹). در این مقیاس صفر به معنی نداشتن مشکل و نمره‌ی ۱۰ به معنی داشتن بالاترین میزان مشکل است.

برای روش درمانی رویارویی و بازداری از پاسخ (ERP) از کتاب "درمان اختلال‌های اضطرابی" اثر اندره^۲ و همکاران (۱۹۹۹) و برای "روش درمانی از طریق کاهش فکر خطرناک" (DIRT) از کتابچه‌ی راهنمای ارایه شده توسط جونز و منزیس (۱۹۷۷، ۱۹۹۷، ۱۹۹۸؛ جونز، منزیس و کروچ مالیک، ۲۰۰۱)

Andeesheh
Va
Raftar
الدینه و رفار
۱۴۲

بهره گرفته شد.

چارچوب اصلی جلسه‌های درمانی ERP عبارت بود از ارایه‌ی منطق درمان ERP، تهیه‌ی فهرستی از نشانه‌های برانگیزاننده‌ی افکار وسواسی (درونسی - بیرونی)، رفتارهای تشریفاتی و اعمال آینین سند و موارد اجتنابی، مشخص‌ساختن قوانین کلی و ثابت جلسه‌های درمان و قوانین ویژه هر هفته و تنظیم قرارداد با مشارکت مراجع، تمرین و آمادگی برای رویارویی تجسمی، ارایه‌ی تکالیف خانگی، مرور تکالیف در آغاز هر جلسه درمان و در میان‌گذاردن دستور کار و هدف هر جلسه‌ی درمانی پیش از آغاز جلسه. هدف کلی ERP خوگیری مراجع در هنگام جلسه‌های درمان و میان جلسه‌ها به کمک رویارویی (واقعی - تجسمی) با محرك‌های اضطراب آور به همراه بازداری از پاسخ و در نهایت کاهش اضطراب و علایم وسواسی - اجباری بود.

چارچوب اصلی جلسه‌های درمانی DIRT عبارت بود از ارایه‌ی منطق درمان DIRT با تأکید بر مؤلفه‌های

نمره‌های به دست آمده از مقیاس بیل-براون، DASS و SUD در جدول ۲ ارایه شده است.

در نمره‌های مقیاس بیل-براون یافته‌های پژوهش DIRT نشان داد که مراجعان "د"، "ه" و "و" که با "ب" موردنی درمان قرار گرفته‌اند نسبت به مراجعان "الف"، "ب" و "ج" که با ERP موردنی درمان قرار گرفته‌اند، به بهبودی کلی بیشتری دست یافته‌اند (۶۵٪ در برابر ۶۳٪). مراجع الف که در مرحله‌ی خط پایه وسوسات شدیدی داشت، در جلسه‌ی دهم به بهبودی خوبی دست یافت (۷۱٪) میزان بهبودی). مراجعان ب و ج نیز در مرحله‌ی خط پایه وسوسات شدیدی داشتند که در جلسه‌ی دهم به بهبودی نسبتاً خوبی دست یافتند (به ترتیب ۵۸٪ و ۵۶٪ بهبودی). مراجعان "د"، "ه" و "و" در مرحله‌ی خط پایه وسوسات شدیدی را نشان دادند که به جز مراجع "د" به بهبودی خوبی دست یافتند (به ترتیب ۷۲٪ برای مراجع "ه" و ۷۳٪ برای مراجع "و").

نمره‌های به دست آمده از مقیاس افسردگی، اضطراب و استرمس (DASS) نشانگر اثربخشی بیشتر DIRT در کاهش اضطراب، افسردگی و استرمس مراجعان نسبت به ERP بوده است (۴۳٪ در برابر ۳۷٪ بهبودی). جدول ۲ نشان می‌دهد که مراجعان "الف"، "ب" و "ج" در مرحله‌ی خط پایه اضطراب، افسردگی و استرمس بسیار شدیدی داشته‌اند که در پایان جلسه‌ی دهم به بهبودی نسبتاً خوبی دست یافتند. مراجعان "ه" و "و" در مرحله‌ی خط پایه اضطراب، افسردگی و استرمس بالای داشتند که در جلسه‌ی آخر درمان (جلسه‌ی هشتم) به بهبودی خوبی دست یافتند (به ترتیب ۹۲٪ و ۹۷٪ بهبودی). گفتنی است که مراجع "د" در مرحله‌ی خط پایه اضطراب، استرمس و افسردگی پایین را گزارش کرد ولی در طول جلسه‌های درمان و آخرین جلسه این میزان افزایش یافت (۱۱٪ میزان بهبودی).

برای هر یک از مراجعان اجرا شد. افزون بر این، هنگام اجرای درمان در جلسه‌ی چهارم هر مراجع و جلسه‌ی آخر درمان (جلسه‌ی دهم)، پرسش‌نامه‌ی مادرزی، مقیاس بیل-براون، DASS و SUD را مراجعان دوباره تکمیل نمودند. برای اجرای روش درمانی DIRT نیز همین روش به کار گرفته شد. برای مراجع "د" دو هفته خط پایه تشکیل شد. در این مرحله پرسش‌نامه‌ی مادرزی، مقیاس بیل-براون، DASS و SUD تکمیل شدند. سپس در جلسه‌ی چهارم مراجع "د"، مراجع "ه" وارد طرح درمان شد و به همین ترتیب در جلسه‌ی هشتم مراجع "د" و جلسه‌ی چهارم مراجع "ه"، مراجع "و" وارد طرح درمان شد. درمان به مدت هشت جلسه برای هر یک از مراجعان اجرا شد. افزون بر این، در جلسه‌ی چهارم هر مراجع و جلسه‌ی آخر درمان (جلسه‌ی هشتم)، مراجعان پرسش‌نامه‌ی مادرزی، مقیاس DASS، بیل-براون و SUD را تکمیل نمودند. ارایه‌ی یافته‌های پژوهش به کمک رسم نمودار انجام شد.

در این پژوهش مقایسه‌ی یافته‌های بالینی (کندال^۱، فلانری-شرودر^۲ و فورد^۳، ۱۹۹۹) نیز برای مقایسه نتایج دو شیوه درمانی به کار برده شده است.

برای محاسبه‌ی درصد بهبودی مراجعان از فرمول زیر بهره گرفته شد:

$$\Delta A\% = \frac{AO - AI}{AO} \quad (\text{به نقل از اوکلز}^{\text{۴}} \text{، لونر}^{\text{۵}} \text{ و بونستیل}^{\text{۶}}، ۲۰۰۱).$$

A0 مشکل آماجی در جلسه‌ی اول (وسوسات شستشو، اضطراب، افسردگی، استرمس و...)

A1 مشکل آماجی در جلسه‌ی آخر (وسوسات شستشو، اضطراب، افسردگی، استرمس و...)

△ میزان تغییر بهبودی

یافته‌ها

در جدول ۱ ویژگی‌های جمعیت شناختی مراجعان نشان داده شده است.

1- Kendall	2- Flannery-Schroeder
3- Ford	4- Ogles
5- Lunner	6- Bonesteel

جدول ۱ - ویژگی‌های جمعیت شناختی آزمودنی‌ها

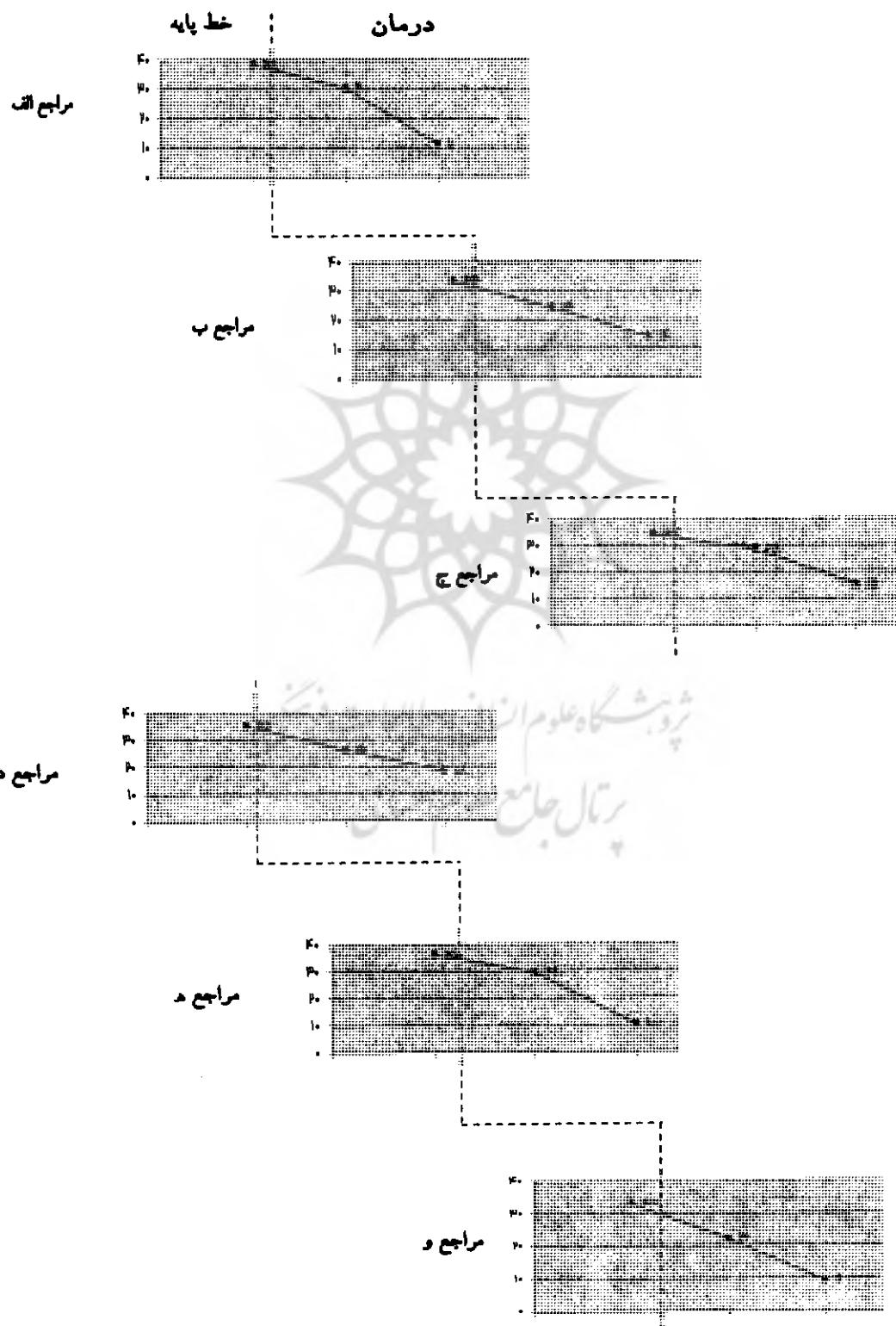
ویژگی‌ها	سن	جنسیت	میزان تحصیلات	وضعیت تأهل	مدت زمان بیماری	اقدامات درمانی قبلی	بینش	گروه درمانی	مراجع
الف									
ERP	خوب	دارو درمانی	دارو درمانی	خوب	۱۱ سال	تأهل	پنجم ابتدایی		
ERP	خوب	دارو درمانی	دارو درمانی	خوب	۷ سال	تأهل	سوم راهنمایی	۳۶ سال	ب
ERP	متوجه	-----	-----	متوجه	۲ سال	مجرد	دیپلم	۲۰ سال	ج
DIRT	خوب	دارو درمانی	دارو درمانی	خوب	۳ سال	مطلقه	فوق دیپلم	۳۴ سال	د
DIRT	خوب	-----	-----	خوب	۶ ماه	مجرد	دانش آموز	۱۸ سال	ه
DIRT	خوب	-----	-----	خوب	۱ سال	مجرد	دانش آموز	۱۷ سال	و

نمره‌های به دست آمده از SUD نشان می‌دهد که DIRT در کاهش میزان ناراحتی کلی مراجuhan نسبت به ERP اثر بخشتر بوده است (۶۲٪ در برابر ۵۱٪). مراجuhan "الف"، "ب" و "ج" در مرحله‌ی خط بهبودی). مراجuhan "الف"، "ب" و "ج" در مرحله‌ی خط پایه میزان ناراحتی کلی خود را در مقطع بسیار بالایی گزارش کردند که در پایان جلسه‌ی دهم این میزان در مقطع متوسطی بهبود یافته بود (به ترتیب ۵۰٪، ۵۰٪ و ۴۷٪ میزان بهبودی). مراجuhan "د"، "ه" و "و" نیز در مرحله‌ی خط پایه میزان ناراحتی کلی خود را در مقطع بسیار بالایی گزارش کردند که در پایان جلسه‌ی هشتم این میزان بهبود چشم‌گیری یافته بود (به ترتیب ۵۰٪، ۵۰٪ و ۶۷٪ میزان بهبودی). میزان کاهش در علایم وسوسی در هر گروه از نظر بالینی معنی‌دار بود اما در DIRT با آن که طول مدت جلسه‌های درمان کوتاه‌تر و شمار آنها کمتر از ERP بود، کاهش بالینی چشم‌گیری پدید نیامد. افزون بر این، در DASS و SUD نیز آزمودنی‌هایی که با روش DIRT درمان شدند، میزان بهبودی پیشتری نشان دادند.

نمودار ۱ مقایسه شدت علایم وسوسی- اجباری آزمودنی‌های دو گروه را نشان می‌دهد.

جدول ۲ - مقایسه‌ی آزمودنی‌های دو گروه در مقیاس بیل-براؤن، DASS و SUD (آملاج‌های درمان)

مقیاس‌ها	DIRT						ERP						
	الف	ب	ج	د	ه	و	الف	ب	ج	د	ه	و	
بیل-براؤن ۱	۳۳	۳۶	۳۵	۳۴	۳۳	۳۸	۱	۱۰	۱۸	۱۵	۱۴	۱۱	
بیل-براؤن ۲	۲۲	۲۹	۲۶	۲۸	۲۴	۳۰	۲	۱۰	۱۸	۱۵	۱۴	۱۱	
بیل-براؤن ۳	۹	۱۰	۱۸	۱۵	۱۴	۱۱	۳	۱۰	۱۸	۱۵	۱۴	۱۱	
میزان بهبودی	%۷۳	%۷۷	%۶۹	%۶۹	%۵۶	%۵۸	DASS1	۵۰	۷۸	۴۲	۷۴	۴۴	۵۸
بهبودی کلی	%۶۵	%۶۲					DASS2	۵۲	۴۸	۴۸	۷۴	۵۰	۴۰
							DASS3	۲۸	۸	۳۶	۴۴	۴۰	۳۲
میزان بهبودی	%۴۷	%۹۲	-%۱۱	%۶۱	%۱۸	%۵۱	SUD1	۹	۱۰	۱۰	۹/۰	۱۰	۹
بهبودی کلی	%۴۳						SUD2	۷	۶	۹	۶	۸	۷
							SUD3	۳	۳	۵	۵	۵	۴
میزان بهبودی	%۶۷	%۷۰	%۰	%۰	%۰	%۰	نمودار ۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰
بهبودی کلی	%۶۲												

پایان رسانندند. استنلی و ترنر (به نقل از ویتال و همکاران، ۲۰۰۲) گزارش کردند که ۲۰٪ تا ۳۰٪ از افراد مبتلا به OCD شیوه‌ی درمانی ERP را نمی‌پذیرند.

۵- اینمنی^۷: در هیچ‌یک از مراجعان عوارض ناخوشابند دیده نشد.

۶- ثبات^۸ دستاوردهای درمانی: در پژوهش حاضر به دلیل دسترسی نداشتن به دو نفر از مراجعان در دوره‌ی پیگیری نمی‌توان مقایسه‌ای بین دو شیوه‌ی درمانی در زمینه‌ی ثبات دستاوردهای درمانی انجام داد. در زمینه‌ی ارزیابی اثربخشی شیوه‌ی درمانی DIRT و مقایسه‌ی اثربخشی این دو شیوه‌ی درمانی، باید گفت که کاربرد روش‌های درمانی اثربخش، هدف نهایی تمام درمان‌های روان‌شناسختی در محیط‌های اجتماعی و شرایط کنترل نشده است. میزان بهبودی ۵۰٪/۷۰٪ در مراجعان "د"، "ه" و "و" بر پایه‌ی نظریه‌ی فوا و اوزارو^۹ به نقل از ویتال، راچمن و مکلین، (۲۰۰۲) به معنی کارایی روش درمانی به کار برده شده تلقی می‌شود. وی ۳۰٪ کاهش در شدت علایم را نسبت به پیش از درمان نشانه‌ی کارایی درمان می‌داند.

انجمن روانشناسی آمریکا (چامبلس^{۱۰} و هولون^{۱۱}، ۱۹۹۸) سه ملاک را به شرح زیر برای ارزیابی اثربخشی درمان‌های روان‌شناسختی ارایه نموده است:

۱- کاربردپذیری^{۱۲} (میزان پذیرش بیمار): مراجعان گروه ERP به دلیل داشتن انگیزه‌ی بالا برای درمان و هم‌چنین برخورداری از سطح متوسط پیش نسبت به مشکل خود، مشکل مهمی نشان ندادند و هر سه مراجع "الف"، "ب" و "ج" دوره‌ی درمان را به پایان رسانندند. آزمودنی‌های گروه DIRT در زمینه‌ی رویارویی با برخی عوامل اضطراب‌برانگیز در سلسله مراتب تهیه شده، اضطراب انتظار بالایی را پیش‌بینی می‌کردند. تغییر منفی و میزان کم بهبود اضطراب مراجعان گروه

بحث

این بررسی نشان داد که DIRT در درمان اختلال وسوسات شستشو کارایی داشته و این کارایی در مقایسه با روش ERP بیشتر بوده است. انگرام^۱، هیس^۲ و اسکات^۳ (۲۰۰۰) برای ارزیابی کارایی درمان‌های روان‌شناسختی شش متغیر را به شرح زیر می‌داده‌اند:

۱- اندازه‌ی تغییر^۴ (میزان کاهش در علایمی که آماج اصلی درمان به شمار می‌روند): این بررسی نشان داد که علایم وسوسات شستشوی مراجعان هر دو گروه کاهش یافته است. هم‌چنین مراجعان گروه DIRT به غیر از مراجع "د" در مقایسه با مراجعان گروه ERP به کاهش بیشتری در علایم وسوسات دست یافتدند.

۲- کلیت تغییر^۵ (چند درصد افراد تغییر مثبت داشته‌اند و چند درصد افراد تغییر نکرده‌اند)، تغییر منفی داشته‌اند و یا بدتر شده‌اند): این بررسی نشان داد غیر از مراجع "د" از گروه DIRT که در میزان افسردگی و استرس تغییر منفی داشته است، سایر مراجعان در همه‌ی موارد (شدت علایم وسوسات شستشو، اضطراب، استرس، افسردگی و SUD) تغییر مثبت داشته‌اند. هم‌چنین میزان تغییر در همه‌ی موارد یادشده در مراجعان گروه DIRT (به جز مراجع "د") بیشتر از گروه ERP بوده است.

۳- عمومیت تغییر (چه مقدار تغییر طی درمان در علایم مختلف یا موقعیت‌های شغلی و میان‌فردی که آزمودنی با آن رویه‌رو بوده رخ داده است): نمره‌های مراجعان هر دو گروه در میزان ناراحتی کلی، نشان داد که هر دو گروه کاهش چشمگیری داشته‌اند. هم‌چنین این نمره‌ها در مراجعان گروه DIRT (به جز مراجع "د") کاهش نشان داده است. در نمره‌های افسردگی، اضطراب و استرس آنان غیر از مراجع "د" در گروه DIRT، تغییر بیشتری دیده شده تا مراجعان گروه ERP

۴- میزان پذیرش^۶ (افراد تا چه اندازه فرآیند درمان را به پایان می‌رسانند): مراجعان هر دو گروه در طول درمان افت نداشتند و به طور کامل روند درمان را به

روش ERP مقایسه شده و دریافت‌های داشت که روش DIRT مؤثرتر و کارآتر می‌باشد.

گفتنی است که مراجع "د" گرچه به میل خود به درمانگاه مراجعه کرده بود، اما از سواسن شستشو شکایت داشت و از اضطراب و افسردگی شدید خود در مصاحبه‌های اولیه سخنی نگفته بود.

بررسی‌های انجام شده در زمینه عوامل مؤثر بر درمان OCD نشان داده‌اند که افسردگی شدید و وجود عقاید بیش بها داده شده بر دستاوردهای درمان تأثیر منفی می‌گذارد (به نقل از میلگمن و همکاران، ۲۰۰۱). از سوی دیگر، عواملی همچون من بیمار به هنگام شروع علایم، شدت و طول مدت علایم و نوع تشریفات و سواسمی بیماران مبتلا به OCD بر دستاوردهای درمانی مؤثر گزارش نشده‌اند (اندرو و همکاران، ۱۹۹۹).

با آن که پژوهشگران کوشیده‌اند شرایط را تا حد ممکن کنترل کنند، ولی وجود برخی محدودیت‌های خارج از کنترل، برای نمونه دسترسی نداشتن به پرسشنامه‌های مناسب‌تر برای ارزیابی دقیق شناخت‌واره‌های ویژه‌ی اختلال و سواسن شستشو در شیوه‌ی درمانی DIRT، شمار اندک آزمودنی‌های پژوهش، یکسان نبودن ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مراجعان و نبود دوره‌ی پیگیری، سبب رعایت احتیاط در تعیین یافته‌های پژوهش می‌شوند. با این حال، رعایت نکات یادشده می‌تواند راه‌گشا باشد و با افزایش شمار آزمودنی‌ها در پژوهش‌های آینده، بهتر می‌توان در این‌باره قضاوت کرد.

سپاسگزاری

از مراجعینی که در این پژوهش شرکت و با صرف وقت خود همکاری نمودند قدردانی می‌شود.

دریافت مقاله: ۱۳۸۲/۸/۷؛ دریافت نسخه‌ی نهایی: ۱۳۸۲/۱۰/۲۴؛

پذیرش مقاله: ۱۳۸۲/۱۱/۱

در جلسه‌ی چهارم و جلسه‌ی دهم نسبت به ERP مرحله‌ی خط پایه به دلیل ماهیت روش درمانی DIRT که هدف مهم آن خوگیری به اضطراب می‌باشد قابل تبیین است، اما تعجریه‌ی این میزان اضطراب برای برخی از مراجعان تحمل ناپذیر است و ممکن است به افت بیانجامد (میلگمن^۱، روزنهان^۲ و واکر^۳، ۲۰۰۱). هم‌چنین نمره‌های به دست آمده از مقیام DASS نشان می‌دهد که گرچه میزان استرس مراجعان هر دو گروه در خط پایه نسبتاً بالا بوده، اما میزان استرس آنها به جز مراجع "د" کاهش یافته است. این کاهش در مراجعان گروه DIRT بیشتر از مراجعان گروه ERP بوده است. از این رو شاید بتوان گفت که به کار بردن روش DIRT، پیروی از دستورهای تکالیف خانگی را افزایش داده (به دلیل بالا بودن میزان اضطراب در تکالیف رویارویی ERP، از دستورهای درمانی کمتر پیروی می‌شود)، افت و ریزش مراجعان طی جلسه‌های درمانی را موجب می‌شود.

-۲- تعیین‌پذیری: از آن‌جا که پژوهشگران بررسی حاضر به پژوهشی در زمینه DIRT در آزمودنی‌های ایرانی برخورد نکرده‌اند، بهتر است در تفسیر تتابع جانب احتیاط به عمل آید.

-۳- هزینه‌ها و منفعت‌ها: یک روش درمانی کارآتر بیشتر می‌تواند اثرات زیانبار اختلال و سواسی-اجباری را کاهش دهد. مقایسه‌ی میزان کارایی درمان به روش DIRT با دستاوردهای درمانی ERP در تأیید فرضیه‌ی پژوهش مبنی بر کارایی و اثربخشی روش درمانی DIRT در کاهش علایم اختلال و سواسن شستشو بود. هم‌چنین مشاهده شد که شیوه‌ی درمانی DIRT در کاهش افسردگی، اضطراب و استرس کارایی بیشتری دارد. این یافته‌ی پژوهش حاضر هم‌سو با یافته‌های پژوهش‌های جونز و مزیس (۱۹۹۷، ۱۹۹۸؛ جونز و همکاران، ۲۰۰۱) می‌باشد که روش DIRT را در درمان اختلال و سواسن شستشو مؤثر می‌دانند. در بررسی‌های یادشده دستاوردهای درمانی روش DIRT با یافته‌های به دست آمده از

منابع

- Foa,E.B.,Kozak,M.J.,& McCarthy,P.R.(1988). Obsessive-compulsive disorder. In M.Herson & A. S. Bellack (Eds.). *Hand book of anxiety disorders*. New York: Plenum Press.
- Foa,E.B.,Kozak,M.J.,Steketee,G.S.,& McCarthy,P.R. (1992). Treatment of depressive and obsessive-compulsive symptoms in OCD by imipramine and behavior therapy. *British Journal of Clinical Psychology*, 31, 279-292.
- Free,M.(1999). *Cognitive therapy in groups*. New York: John Wiley and Sons Inc.
- Grayson,J.B.,& Steketee,G.(1985). *Obsessive-compulsive disorder*. In M.Hersen & A. S. Bellack (Eds.). *Handbook of clinical behavior therapy with adult*. New York: Plenum Press.
- Heiman,G.V.(1998). *Research methods in psychology (2ed)*. Boston: Houghton Mifflin Company.
- Hollender,E.,Zohar,J.,& Marazziti,D.(1994). *Current insights in obsessive-compulsive disorder*. New York: John Willy and Sons Inc.
- Jenike,M.A.,Bear,L.,& Minichiello,W.E. (1998). *Handbook of obsessive-compulsive disorder practical management*. New York: Mosby Inc.
- Jones,M.K.,Menzies,R.G.,& Krochmalik,A. (2001). Danger ideation reduction therapy (DIRT) for treatment resistant compulsive washing. *Behaviour Research and Therapy*, 39, 897-912.
- Jones,M.K.,& Menzies,R.G. (1977). The cognitive mediation of obsessive-compulsive hand washing. *Behavior Research and Therapy*, 35, 843-850.
- Jones,M.K., & Menzies,R.G.(1997). Danger ideation reduction. *Behavior Research and Therapy*, 35, 955-960.
- Jones,M.K.,& Menzies,R.G.(1998). Danger ideation reduction therapy (DIRT) for obsessive-compulsive disorder. In M.Herson & A. S. Bellack (Eds.). *Hand book of anxiety disorders*. New York: Plenum Press.
- صاحبی، علی؛ میرعبداللهی، عفتالسادات؛ سالاری، راضیه (۱۳۸۰). هنجاریابی مقیاس افسردگی، اختلال و استرس در جمعیت طلابی و دانشجویان دانشکاه فردوس مشهد. طرح پژوهشی دانشگاه فردوس مشهد.
- هاوتون، کبت؛ سالکووس کیس، پال. آم؛ کرک، جوان؛ کلارک، دیوید (۱۳۷۶). رنگ در ماقص شناختی: راهنمای کاربردی در درمان اختلال‌های روانی ترجمه حبیب ا... قاسم زاده. تهران: انتشارات ارجمند.
- American Psychiatric Association (1994). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders* (4th ed.). APA: Washington, D.C.
- Andrew,G.,Crino,R.,Hunt,C., & Lampe,L.(1999). *Treatment of anxiety disorders clinicians guide and patients manual*. London: Cambridge University Press.
- Barlow,D.H., & Hersen,M.(1979). *Single case experimental designs strategies for studying behavior change*. New York: Pergamon Press.
- Barlow,D.H.,& Hofman,S.G.(1997). Efficacy and dissemination of psychological treatment. In D.M.Clark & C. Fairburn (Eds.). *Science and practice of cognitive behavior therapy*. Oxford: Oxford University Press.
- Beck,A.T.(1991). Cognitive therapy: A 30 year retrospective. *American Psychologist*, 46, 368-375.
- Chambless,D.L., & Hollon,S.D. (1998). Defining empirically supported therapies. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 66, 7-18.
- Desilva,P.,& Rachman,S. (1999). *Obsessive-compulsive disorder: The facts*. Oxford: Oxford University Press.
- Engram,A.E.,Hayes,A.,& Scott,W.(2000). Empirically supported treatments. In C. R. Snyder & R. E. Ingram (Eds.). *Handbook of psychological change*. New York: John Wiley & Sons, Inc.

Andebeh
Va
Raftari
المدحت و دکتر

۱۴۸

- sive washer. A controlled trial. *Behavior Research and Therapy*, 36, 959-970.
- Kaplan,H.I.,& Sadock,B.J.(1998). *Synopsis of psychiatry (8th ed.)*. Baltimore: Williams & Wilkins.
- Kendall,P.C.,Flannery-Schroeder,E.C.,& Ford, J. D. (1999). Therapy outcome research methods. In P.C.Kendall,J.N.,Butcher,& G.N.Holmbeck (Eds.). *Handbook of research methods in clinical psychology*. New York: John Wiley and Sons Inc. (p.p.330-363).
- Lovibond,S.M.,& Lovibond,P.F.M.(1995). *Manual of Depression- Anxiety-Stress Scale*. Australia: Psychology Foundation of Australia Inc.
- Ogles,B.M.,Lunner,K.M.,& Bonesteel,K.(2001). Clinical significance: History, application and current practice. *Clinical Psychology Review*, 21, 421-446.
- Persons,J.B.,& Davidson,J.(2001). Cognitive behavioral case formulation. In K. S. Dobson (Ed.). *Handbook of cognitive behavioral therapy*. New York: Guilford Press.
- Rasmussen,S.A.,& Eisen,J.L.(1997). Treatment strategies for chronic and refractory obsessive- compulsive disorder. *Journal of Clinical Psychiatry*, 58, 9-13.
- Riggs,D.,& Foa,E.B. (1993). Obsessive-compulsive disorders. In D.H. Barlow (Ed.). *Clinical handbook of psychological disorder*. New York: Guilford.
- Salkovskis,P.M.,& Kirk,J.(1998). Obsessional disorder. In K.Howton,P.M.Salkovskis,J.Kirk & D.M. Clark (Eds.). *Cognitive behavioral treatment for psychiatric disorders: A practical guide*. Oxford: Oxford University Press.
- Salkovskis,P.M.,& Kirk,J.(1997). Obsessive-com- pulsive disorder.In D.M.Clark & G. Fairburn (Eds.). *Science and practice of cognitive-behavior therapy*. Oxford: Oxford University Press.
- Segal,D.L.(1997). Structured interviewing and PSM classification In S.M.Turner& M. Hersen (Eds.). *Adult psychopathology and diagnosis*. New York: John Wiley & Sons Inc. (p.p. 24-57).
- Seligman,M.P., Rosenhan,D.L.,& Walker,E.F. (2001). *Abnormal psychology*. New York: Norton & Company, Inc.
- Turner,S.M.,& Beidel,D.C.(1988). Treating obsessive-compulsive disorder. New York: Pergamon Press.
- Van oppen,P.,& Arntz,A. (1994). Cognitive therapy for obsessive-compulsive disorder. *Behavior Research and Therapy*, 32, 79-87.
- Whittal,M.L.,Rachman,S.,& McLean,P.D.(2002). Psychological treatment for OCD.In G.Simons (Ed.). *Cognitive behavior therapy*. London: Brunner-Routledge (p.p. 123-149).
- Wolpe, J. (1990). *The practice of behavior therapy*. New York: Pergamon Press.